

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LXXVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

DEI timore artem, quam præclare tenent, soleant exercere, nihil nisi diligenter præmeditatum tentare & agere. Scriptum, quod miseris, legerunt collegæ, qui valde probant dilucidam explicationem D.D. Jacobi Andreæ, optanteque D. Illyrico eam-mentem, ut acquiescere non dubitate veritati, publicaque tranquillitat consulere velit. Ex Gallia nihil accepimus; Genevæ ab Helvetiorum ordinibus magno studio contenderunt, ut reciperentur in sedus; Idque (quod mireris) intercedente Galliarum Rege. Sed sunt passi repulsam. Sed benè vale in Christo Jhesu cum tuis omnibus.

Scripsi Basileæ, 18. Octobris Anno Virginie partus clo LXXI.

Heckelium tibi commendo, qui diligentia certè, studio, & modestia sele mihi & aliis egregie approbat, ut spem non vulgarem de ipsius profectu conceperim. Opus certè illi erit aliquantò uberiore subsidio, hac tanta difficultate annonæ, qua ne in Collegio quidem tenuiter vivere quadraginta florenis posset, si cubiculi & lecternii censum reputet. Si quid ad illum mittetur, per me non incommodè subministrabitur, quo rectius videam, n̄ quid nisi ad maximè necessarios usus expendatur. Sicut etiam hactenus illi suppedito, nec gravabor eam curam in me recipere, quod cupiam quovis officio vestræ Scholæ Ecclesiæque infervire. Hodie sub præf. Priusquam literas clauderem, advenit nobis de Erasmo publicè respondit. Pappus, optatissimus hospes, ex quo tuam & tuorum incolumentem cognovī, max. animi voluptate. Urgebimus promotionem ejus omni studio, quo quam clarissime Scholæ, Ecclesiæ & tibi restituatur. Per eundem meum de Filiis, dulcissimis meis contubernalibus, consilium perscribam. Erasmus à disputatione absoluta se ad conciones parabit, ut quam primum faciat pro suggestu docendi initium. Idem præstabit M. Philipp. ubi medici permiserint, quorum ex præscripto nunc vivit. Nec dubito, quin successu egregio sit ex Domini gratia exercitationem eam aggressurus, quando & judicio valet, & dicendi facultate & voce; reliqua suppedabit usus, afflictio & oratio. Pro munere amplissimo agit gratias mea conjunx, quam potest maximas, eademque ex animo dolet, quod nulla ex parte tua in ipsam beneficia compensare possit, iugatura Dominum, ut ipse sit benignus remunerator. Iterum vale.

R. d. ex animo totum

S. Sulcerus, D.

LXXVI.

S. Clarissime vir ac venerande Pater, D.D. Marbachi, Superintendens vigilissimus. D. Joh. Pap. ad nos hodie venit & tuas literas amantiss. mili attulit. Pergratius

tus Eius adventus est, unde quamprimum, pro more ac consuetudine schol.e, ipsum albo & matriculis Literarorum inscripsi. Cum autem aliis distineret tunc negotiis, & maxime in exarandis ad D. Schardium, Camerae Imp. alessorem, nomine Academiae literis, nec tuam aperire Epistolam licuit, nec cum D. Ptofessore vestro alia conferre, quod in posterum facturus sum. Vix autem hisce expeditis, adsum magna expectationis ornatusissimi Dnn. Magistri, filii tui, & mihi per amplum tuo nomine offerunt munus, uxori exhibendum. Ego non satis mirari potui, qui fiat, quod tua in me saepe multumque declarata liberalitas, nullum tandem finem accipiat. Ea propter merito detrectavi accipere, quamvis & hic conatus urgentibus filiis frustraneus fuerit, faxit D. ut occasione nostra animi benevolentiam & gratitudinem ostendam. Quod tuas attinet literas, postea perlectas, ne dubites, si opus sit, quin D. Joh. ad futuris sim sedulo, ac jam hac ipsa hora, cum Decano, cuius gratia Spiram scripleram, contuli negocium, ita ut sperem, intra paucum tempus rem posse expediti, nisi obstaculo sint exiguae verum receptae nundinae. Negotium ab opt. viro præteritis temporibus cœptum, non sine suo Zelo & amore in Christum ac Ecclesiam ejus, opus habuit certe Palæmone aliquo, quem cum te tum præstantem virum D. D. Jacobum, electos à D. judico, qui & pientissimo conatui, ac felici collationi successum dare velit. Legi modestam ac sanctam actionem, quam piorum nulli improbari posse credo, nisi φιλαδελφια, plane oderint, perpendi, quæ utrinque cum de vocibus, tum de rebus in medium adducta fuere, ex Prophetarum ac Apostolorum scriptis, Patrum, maximè D. Augustini testimoniis, Lutheri item piæ recordationis & Smalcaldicorum articulorum. Ex quibus omnibus (quantum tenui iudicio consequi possum) colligo, optimè D. Illyrico cum adversariis (quos ex sua opinione sic vocat) in reipsa, hoc est, peccati exaggeratione convenire, ut nulla justa superesse videatur offensionis caula, ac si illud τὸ ἀντίτοπον annihilaretur, meritum vero, cogitatione linguisque nunquam satis affecatum Christi, imminueretur, nisi λογικὰ illa substantia & accidentis interveniret. Etsi autem tua Excellentia in literis ad D. Sulcerum datis, non mag nam conceperit spem, ego tamen maximam de hac controversia sponda, maxime si cogitem, te tuosque fratres, indefesso studio laboratos utrinque, nec laborem in D. irritum fore, pro quo præcabimur. Salutant te, D. D. Superintendens, D. Füglinus, ac cum his multi boni viri. Saluta & tu omnes tuos. Basileæ, Ao. 71. Octob. 18.

T. D. & E. deditiss.

Coccius, R.

LXXVII.

Salutem in eo, qui unica est salus & Redemptio nostra.

Non opus erat, Clarissime & Reverende Vir, frater charissime, tam officiosa gratiarum actione, propter qualiacunque officiola, tibi in transitu

Ddd 2

apud